FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 246 **Any XXI** **FEBRER, 2007**

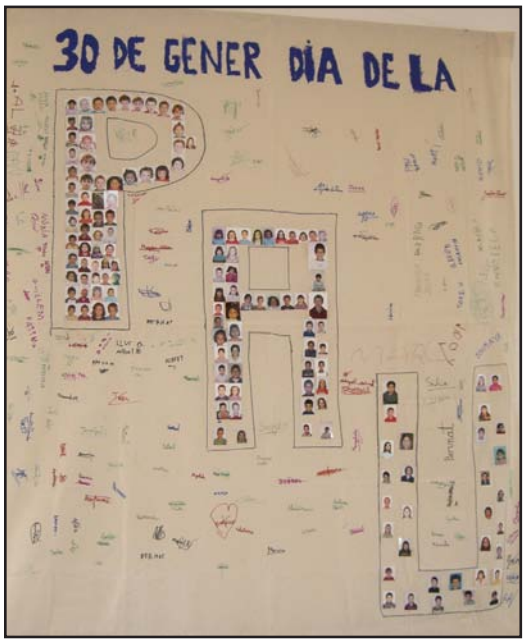

Sumari

Editorial i sumari 2
Convocatòria de l'Assemblea General 3
Rebuts de l'any 2007 3
Activitats 2007 3
Xerradeta amb en Gabriel Company, en Miquel Mas, i n'Octavi Reixach 4
Bullit de Notícies 10
Demografia. Telèfons d'interès 12
El temps. Horaris del tren i bus 13
La poesia de l'amo en Magí Nadal 13
La resposta dels quintos i quintes 87 14
Presentació de la candidatura del PSM-Independents de Maria a les properes eleccions 15
Era notícia a Fent Carrerany fa 20 anys 15
Qui dies passa... 16
Futbola Sala Escolar Iniciació 18
Dia 30 de gener, dia escolar de la No Violència i la Pau 19
Imatges de Sant Antoni 20

FOTOGRAFIES:
Magí Ferriol
Joan Gelabert
Miquel Morey
Martina Vives
Gaspar Mas
Joan Gual

EDITORIAL

Som al mes de febrer, un mes en què segons el tradicional calendari del pagès s'han de podar vinyes i parres per tal de rejovenir les plantes i que en arribar l'hora els nous sarments produeixin un fruit fort, sa i de qualitat.

Fent un joc metafòric amb el que acabam de dir, ara mateix a Maria ja sabem qui seran els caps de llista que el proper mes de maig pugnaran per assolir la majoria en el nostre municipi; igualment passa amb els candidats a les eleccions autonòmiques, unes eleccions que es presenten interessantíssimes i que poden marcar bona part del nostre futur.

Són en bona part les mateixes perspectives que s'obren per recollir uns fruits, en aquest cas polítics. Podar l'arbre vol dir preparar-lo per a un bon creixement. Preparar unes eleccions, mostrar als electors idees, projectes, propostes de millora és posar les bases perquè de manera absolutament democràtica els futurs electors puguin comparar les propostes de les diferents opcions i votar el que creguin millor per al futur del nostre poble. Al llarg d'aquests mesos viurem presentacions de candidatures, mítings, vingudes i més vingudes de polítics i fins i tot més d'una confusió (ja se n'ha produït qualcuna) entre el que són actes de partit i coses que pertanyen a l'àmbit municipal teòricament no partidista.

Al llarg d'aquests mesos la nostra revista, que curiosament el mes de juny traurà, si no hi ha sorpreses d'última hora, el seu número 250, també prepara tot un seguit d'actes. I com és lògic vol contribuir al debat municipal oferint les seves pàgines a totes les candidatures que es presentaran a les eleccions municipals, alhora que proposarà algun debat sobre temes puntuals que en aquests moments són al carrer i que generen inquietud i preocupació per la dinàmica que prenen. Esperam comptar amb la participació de la gent i sentir la seva veu.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Magí Nadal, Quintos i quintes del 87,

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques Gelabert
Sa Pobla

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

Lloc Web:
www.telefonica.net/web2//fentcarrerany
correu electrònic:
fentcarrerany@premsaforana.cat

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

REBUTS DE L'ANY 2007

A la passada Assemblea de Fent Carrerany celebrada dia 27 de geners'aprovà augmentar les quotes de socis i subscriptors per al present any amb el que ha augmentat el cost de la revista, un 2,5 per cent, . Així les quotes queden de la següent manera:

Soci: 24 euros.(inclou la revista)
Soci familiar: 14 euros. (una revista per família)
Subscriptors: 21 euros.

Els qui teniu domiciliat els vostre pagament vos descomptaran aquestes quantitats dels vostres comptes o cartilles.

Els qui no el teniu domiciliat, amb aquesta revista o la del proper mes se us deixarà el rebut i el podreu abonar a al repartidor o fer l'ingrés corresponent a qualsevol oficina bancària de Maria als següents comptes corrents:

BANCA MARCH 0061-0102-73-0043100115
LA CAIXA 2100-0774-07-0200012126
SA NOSTRA 2051-0034-18-0099045915

És molt important que doneu exactament les dades de la persona de la qual tenim les dades i sobretot el número de rebut, perquè ens ha sortit problemes per no saber qui és exactament quin ha abonat la subscripció

Que la revista arribi a les vostres mans també depèn que l'economia funcioni bé. Moltes gràcies

ACTIVITATS 2007 ASSOCIACIÓ CULTURAL FENT CARRERANY

També a l'Assemblea General celebrada el passat ia 28 de gener es programaren les activitats que s'han de dur a terme durant l'any 2006. Aquí en tenim un resum. Així com es vagin desenvolupant us anirem informant detalladament de cada activitat.

A.- Revista mensual i Calendari 2008
B.- Excursions
1.- 18 de febrer: Finca pública de Galatzó (Calvià)
2.- 18 de març: Camí de s'Arxiduc i Es Teix (Valldemossa)
3.- 23 d'abril: Castell d'Alaró
4.- 20 de maig: Coll Baix, Alcanada, Cap de Menorca (Alcúdia)
6.- 19 d'agost: Torrent de Pareis (Escorca)
7.- 23 d'octubre: Comellar de l'Infern (Escorca-Sóller)
8.- 20 de novembre: Capdepera-Cala Rajada
C: Sus Mallorca, a la plaça de Dalt (3 de febrer)
D.- Projecció del documental "Mallorca a l'Everest" (17 de març)
E.- Taula rodona sobre l'Urbanisme a Maria (24 de març)
F:.- Actes per celebrar la sortida del número 250 (maig-juny)
G.- Projecció de la pel·lícula "Nosaltres els vençuts"
H.- Intercanvi amb una colla de "Ball de bastons" (juliol)
C.- Apadrinament nins de Nicaragua, (divendres, 16 de novembre.)
D.- Loteria de Nadal (a partir de setembre)
E.- Mostra de betlems (durant les festes de Nadal)
F.- Recull de fotografies antigues i projecció de les mateixes

La primera excursió, la del proper d**ia 18 de febrer,** és visitar la finca pública de Galatzó, que l'any passat va comprar l'ajuntament de Calvià. És una excursió sense cap dificultat, en un itinerari que discorre per la zona nord de la finca i uneix les cases de la possessió amb una font en l'inici de la conca hidrogràfica del torrent de Galatzó.

La partida serà a les 9 del matí, des de Sa Plaça, amb cotxes particulars i el dinar de pa i taleca. Pujarem i baixarem pel mateix camí.

Animau-vos que caminar és salut!

SA XERRADETA AMB... en Gabriel Company, en Miquel Mas i n'Octavi Reixach

Que els protagonistes de la xerradeta d'aquests mes siguin unes "criatures" de catorze anys, seria extraordinari si no fos que tots dos (tots tres), han agafat un protagonisme evident en un camí, el del futbol professional, que tot just comença i que no se sap fins on arribarà. Són molts els joves que comencen, però pocs els afortunats que arriben a dalt de tot.

De bon començament havien de ser dos els nostres entrevistats, però les festes nadalenques conviden al retrobament i n'aparegué un altre que no en fèiem comptes, un amic seu, col·lega futbolístic i d'institut, que també ha fet el bot a la pedrera d'un altre equip de primera divisió.

Fent Carrerany: Qui són? Val més que es presentin ells mateixos i que ens diguin en quins equips juguen, la categoria i de què juguen.

Biel: El meu nom és Gabriel Company, tenc catorze anys i jug amb el Reial Madrid cadet B, que són els de primer any. Els de segon any són els Cadet A, que són els més grans, els més bons, que juguen la lliga autonòmica de la categoria, però nosaltres, els del B, no hi podem jugar, ja que tenim el mateix nom i no és possible que hi hagi dos equips amb el mateix nom. A la categoria de cadets només hi ha dos anys, en canvi a la d'infantils, per baix i a la de juvenils, la superior hi ha tres categories, de primer any, de segon i de tercer any.

Miquel: Jo som en Miquel Mas, també tenc catorze anys i el mes de gener faig els quinze. Jo jug amb l'Espanyol cadet B, que és el que em toca per edat, però si un jugador destaca a la categoria B, també el poden fer jugar a la categoria A, encara que sigui el primer any de la nova categoria.

Octavi:. El meu nom és Octavi Reixach, som de Petra, també tenc catorze anys i enguany he passat a jugar amb el Mallorca cadet.

FC: Biel, ja que has començat tu; com anares a parar a l'equip del Reial Madrid?

Biel: Bé, jo vaig començar a jugar a Maria, amb en Miquel, en Mateu i en Xisco i quan teníem onze anys el Manacor es va interessar per nosaltres i vàrem decidir tots anar a jugar allà.

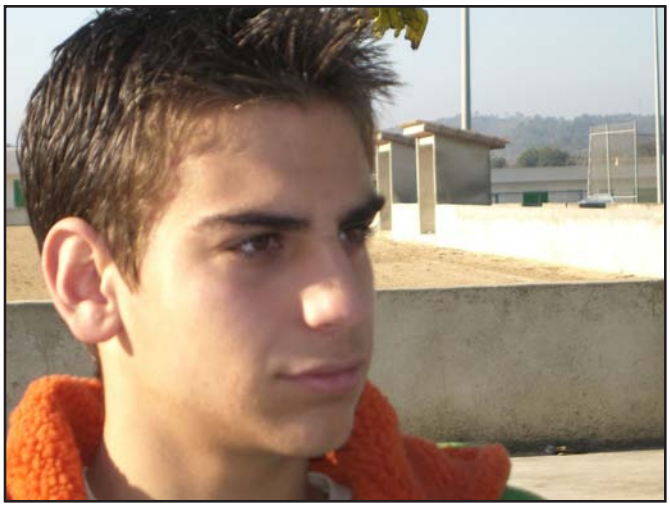

En Gabriel Company juga amb el Real Madrid

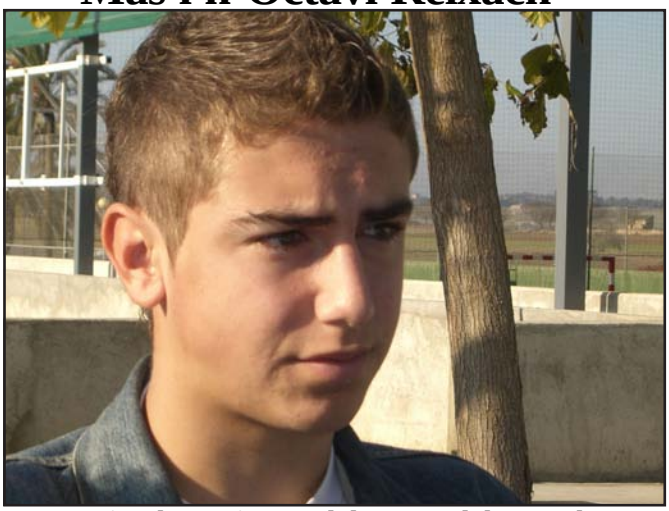

En Miquel Mas, juga amb l'Espanyol de Barcelona

El primer any ens va costar una mica adaptar-nos, però el segon any ja ens havíem adaptat molt bé i l'any passat quan jugava un campionat amb la selecció balear d'infantils varen venir una sèrie d'observadors a veure jugadors de la nostra categoria i vaig tenir la sort que les coses em varen sortir més o manco bé i un d'ells em va proposar d'anar a jugar amb el Reial Madrid.

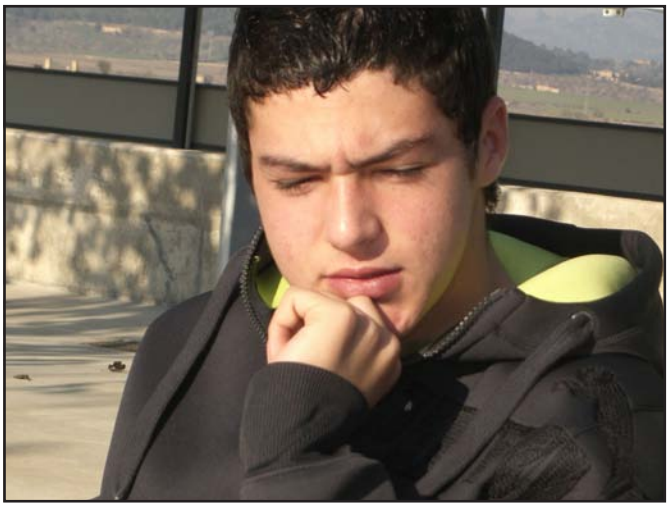

N'Octavi Reixach juga de porter amb el Reial Mallorca

FC: I tu , Miquel?

Miquel: Jo, tal com ha dit en Biel, també vaig començar a Maria a futbol 7 i també vaig anar al Manacor i a la selecció balear, al Campionat d'Espanya, a la segona fase. A partir d'allà va ser quan l'Espanyol es posà en contacte amb mi.

FC: Ara és n'Octavi qui comenta que ell també formà part de la mateixa selecció balear i que de selecció autonòmica només n'hi ha una per categoria, independentment de l'edat del jugador.

Octavi: A la primera fase la jugàrem a Montuïri, contra Extremadura i contra Ceuta i la segona fase la jugàrem a València contra les seleccions valenciana i murciana. En aquesta segona fase les coses no ens anaren tan bé com a la primera.

FC: Quina és la vostra posició en el camp?
Octavi: Jo jug de porter.
Biel: Jo a Maria vaig començar de mig camp, a Manacor el primer any, de mitja punta i el darrer any de central; a Madrid jug de central.
Miquel: Jo jugava a la banda dreta a Maria, a Manacor de punta i a l'Espanyol, d'extrem dret.

FC: Això vol dir que cadascun de vosaltres té una preparació específica per la posició que ocupa al camp?
Octavi: Bé, els porters tenim una preparació conjunta amb els altres jugadors i llavors una preparació específica per a nosaltres.

Biel: Enguany ens comencen a donar molta canya en aquest aspecte. L'entrenador ens va fer una xerrada i ens va dir que ens havíem de formar d'una manera molt específica per poder arribar a jugar amb el primer equip. Ens digué que els centrals del primer equip no saben defensar bé i que no només s'ha d'arribar al primer equip per les qualitats físiques sinó que s'han de saber col·locar en el camp i que per això enguany treballaríem molt aquest aspecte. I ara feim exercicis de dos contra dos, de tres contra un. Al començament fèiem dos grups, el dels defenses i migcampistes defensius per una banda i el dels migcampistes o ofensius i davanters per una altra. Mentre uns treballaven al camp, els altres feien gimnàs i després al contrari. Com que ara en el Madrid hi ha d'entrenador en Capello supòs que marca una manera de fer els entrenaments. Per això es va començar per fer una feina amb la defensa i ara que ja han vist que defensam millor s'ha començat per fer més feina amb els atacants.
Miquel:. Els davanters no ho hem fet això. Els defenses, sí. La defensa no funcionava massa bé i feren un treball específic. També ho fan els porters abans d'entrenar tots plegats, però els davanters encara no hem començat a fer un treball especial. Jo no sé si hi ha una manera de treballar específica a cada club a partir del sistema de joc del primer equip, però sí que es cert que sempre s'ha dit que hi ha patrons de joc que són propis de cada equip. Però no crec que perquè els grans juguin així, els petits, a les nostres categories, també hàgim de jugar així.

FC: Un dia, pel que heu dit vingueren a ca vostra i us proposaren d'anar a jugar amb el Mallorca, amb l'Espanyol i amb el Reial Madrid, respectivament. N'Octavi es quedava a Mallorca, a prop, però vosaltres dos anàreu a parar fora de Mallorca. Això significava canviar moltes coses: canviar d'amics, canviar de centre d'estudis, separar-se de la família, etc. Què és el que us va decidir?
Biel: Quan mon pare m'ho va comentar, jo li vaig dir que no en volia saber res, que estava bé a Mallorca i que era massa jove per anar-me'n a fora. Però amb el temps ho vaig anar pensant millor i com que tothom m'animava fer-ho i em deien que no hi perdria res si ho provava i que si les coses no m'anaven bé, podria tornar tranquil·lament va ser llavors que em convidaren a participar en un torneig amb l'equip del Reial Madrid. Per Pasqua vaig anar dos dies amb els meus pares a Madrid (ens pagaren el viatge) a entrenar-me amb l'equip i llavors a Palamós a jugar un torneig. Em vaig sentir bé i vaig decidir que sí que aniria a provar sort.
Miquel: És una oportunitat que et donen que s'ha d'aprofitar. Si et va bé pots arribar lluny. A més Barcelona està més a prop; és aquí devora. A l'estiu vaig anar a fer un torneig. Em va agradar molt. Vàrem jugar contra el Mallorca. Em va agradar molt l'ambient, l'equip, tot. I vaig decidir provar-ho.
Octavi: Jo jugava amb el Vilafranca i va ser més fàcil dir que sí quan m'ho proposaren, ja que era el Mallorca i no me n'havia d'anar a fora.

FC: Què passa quan uns al·lots com vosaltres de fora de Madrid o de Barcelona van a parar a un equip d'aquests? Com funciona l'acolliment de nous jugadors?
Biel: Aquest és un dels aspectes que millor té el Madrid, encara que crec que no està prou organitzat en el tema dels estudis, ja que l'escola t'ocupa els matins i l'horabaixa. Les classes són de les nou i mitja a les dues i de les tres a les cinc i quart. A les sis manco quart un autocar ens ve a cercar i cap al camp d'entrenament, fins al vespre que ens torna cap a l'escola, ben bé a les deu i a sopar i a estudiar. Entrenam quatre dies a la setmana. Les hores d'estudi són de les deu i mitja a les dotze. Llavors t'aixeques a les vuit i com és lògic acabes rebentat al final de la setmana. A l'escola, als mestres els has de tractar de "usted" i ells també. I si s'afiquen amb tu t'has de callar i no pots fer res. Crec que l'escola, que es diu San Estanislao de Cosca, val tres o quatre milions de les antigues pessetes per curs escolar. Ah, i també tenim uns dies d'estudi obligatori, dimarts, dimecres i dijous. Per cert i perquè veieu que això dels estudis s'ho agafen molt seriosament, fa poc es varen castigar tres dels millors jugadors que té el Madrid (que per cert juguen amb la selecció Sub-16) a no anar a un torneig per Nadal a Orlando, als Estats Units d'Amèrica, perquè no aprofitaven gens els estudis.
Tenim dos educadors que són els qui s'encarreguen de tu entre setmana i dos més el cap de setmana. T'ajuden en els dubtes que puguis tenir en les diferents matèries.
Si tu t'ho agafes seriosament crec que pots fer compatible els estudis i el futbol. Més d'una vegada en el trajecte dins l'autocar, me'n duc coses per estudiar, o gravacions de coses que he d'aprendre. N'hi ha més de dos que se'n riuen de mi, però ells no aproven i jo vaig fent.

En Biel, al "banquillo" del "Santiago Bernabeu"

Miquel: Jo estic en una residència a Barcelona a Gran de Gràcia i vaig a l'escola, que està una mica més abaix, amb bus. Hi ha dies que començ a les vuit i altres a les nou i tres dies a la setmana tenc classes els horabaixes fins a les cinc i mitja. A les sis del capvespre, quatre dies per setmana, ve el bus a la residència i amb altres jugadors de l'Espanyol que també estan allà, a la residència, anam a entrenar-nos. Al camp hi ha una saleta on pots anar a fer els deures, on també hi ha una professora que fa aquesta funció que ha dit en Biel dels monitors. T'ajuda en els dubtes perquè puguis seguir bé els estudis. Llavors t'entrenes i damunt les deu i mitja ets a la residència una altra vegada. Sopes i si vols estudiar ho pots fer d'onze a dotze o dotze i mitja com a molt. Els dimarts horabaixa també tenc dues o tres hores per estudiar que em van molt bé. A la residència, però no tenim uns monitors especialistes que ens ajudin en el tema escolar. Allà només hi ha el personal que se n'ocupa de fer el dinar, de les habitacions, de la neteja, etc. Si tens dubtes és a l'escola, a la biblioteca, o en aquella saleta del camp d'entrenament, on trobaràs ajuda.
Relacionat amb allò que ha dit en Biel sobre els estudis, si vols, pots. És dur, però si et proposes seguir els estudis, encara que t'hagis d'esforçar, com és lògic, ho pots fer.
Octavi: Jo estudiï a l'Institut de Sineu. Quatre dies a la setmana, en acabar les classes, vaig a ca nostra a Montuïri, a dinar i tot d'una cap a Palma, a entrenar. Arriba a ca nostra que ja són les nou i mitja o les deu i qualque dia més tard i tot.

En Miquel, en un moment del partit.

FC: I jugau, quan?
Miquel: Solem jugar dins el nostre camp el dissabte dematí i a fora, els diumenges.
Biel: Nosaltres el dissabte dematí, excepte uns quants partits que els hem jugat dissabtes horabaixa.
Octavi: Els dissabtes

FC: Quin curs feis?
Tots tres alhora: Tercer d'ESO

FC: Tots tres heu dit que enguany podeu fer compatible estudis i futbol; però l'any que ve, amb un curs més...
Responen també tots tres: En principi els dies d'entrenament són els mateixos, fins que arribes a juvenils que entrenen tota la setmana.

FC: Qui són els vostres entrenadors.
Biel: El meu entrenador nom Sebastián Parrilla, que també fa de segon entrenador dels juvenils C. No sé si va ser jugador professional. A cada categoria en tenen un de diferent**.**
Miquel: Jo tenc en Ramon Guerrero, que fa més de setze anys que està entrenant allà, a l'Espanyol. No ha estat jugador, però sí que té el títol d'entrenador.
Octavi: Jo tenc en Javier Olaizola, que va ser jugador del Reial Mallorca a primera divisió.

FC: Quin contacte teniu amb els jugadors del primer equip? Els anau a veure jugar?
Biel: En el nostre cas, contacte directe, no en tenim gaire. A l'estiu, quan vaig començar els anàvem a veure entrenar quasi cada dia, però ara se limita a acostar-nos a ells quan surten de l'entrenament, que ja se'n van amb els cotxes, per veure si ens volen signar un autògraf. I hi ha de tot. N'hi ha de simpàtics com en Beckhamp, o els que vénen del Madrid, de baix, de la pedrera que són més assequibles, però n'hi ha d'altres com en Ronaldo que ni se dignava mirar-te, passava de nosaltres. Entrava al cotxe, amb el seu xofer i partia a tota, sense saludar ningú. Com que tenim entrada gratuïta a l'estadi, quan juguen al Bernabeu, els anam a veure. Tenim un carent que ens permet veure tots els partits, però això sí, a una cantonada, a dalt de tot de l'estadi. Això sí, els partits en què el camp no s'omple, anam baixant i ens asseim més avall, a seients no ocupats.
Miquel: Nosaltres també els anam a veure entrenar, els matins dels dissabtes, i ens podem acostar als jugadors que, en general, són bastant simpàtics, però com sempre hi ha excepcions. En el nostre cas hi ha en Luís García, que va de "xulo" i que passa de tots nosaltres. No ens fa ni "punyetero" cas. Es treu la gent del damunt; d'altres com en De la Peña, per exemple i la majoria són molt amables.
Octavi: Bé, ells entrenen allà, a la Ciutat Esportiva Antonio Asensio i la veritat és que no hi tenim gaire contacte.

FC: I no teniu por, suposant que les coses us anassin bé i passàssiu a ser primeres figures, que en el futur us tornàssiu una mica això: persones vanitoses, d'aquelles que miren els altres per damunt l'espatlla...

Cadena 88
FERRETERIA GARAU

S´Abeurador, 10	Tl 971 52 34 75	07450-SANTA MARGALIDA
Isabel Garau, 27	Tl 971 85 06 37	07458-CA´N PICAFORT
Son Negre, 14	Tl 971 52 55 43	07519-MARIA DE LA SALUT

- Material Elèctric
- Pintures
- Servei de Mescles (10.000 colors al moment)
- Còpies de Claus
- Bricolatge
- Eines
- Jardinería i Fontaneria
- Regadiu
- Articles per a la Llar
- Vestuari i Seguretat Laboral

Biel: Amb això sí que puc dir que és cert que hi ha jugadors que quan es veuen a dalt de tot es creuen tot "lo món" i agafen uns fums que els fa oblidar d'on han sortit. I en això del futbol, d'una temporada a una altra pots passar de figura a ser un fracassat. Com per tot, hi ha de tot.
Miquel: És una qüestió sobretot mental, de tenir el capet ben col·locat i saber en cada moment què vols i què et convé.

FC: Què té el futbol que fa canviar el caràcter de la gent? Doblers? Fama?
Biel: Jo crec que així com van tornant grans tornen com a xulets, com si fossin superiors. Pensen, jo ara destac dels altres i si tenc un poc de sort arribaré enfora i així se pensen que ja han fet tot el que han de fer. Però n'hi ha d'altres que són mentalment més forts i no tan bons tècnicament i arriben més enfora.

En Biel desitjant engreixar aquestes vitrines amb nous trofeus

FC: Imaginau-vos que vos asseguren que tendreu la possibilitat de jugar a primera, que heu de deixar els estudis després de la ESO, tenint en compte que la vida professional d'un futbolista pot durar uns deu anys, què faríeu?
Biel: Si me diguessin que he de jugar a primera, triaria jugar a primera. Perquè amb aquests deu anys podria guanyar uns bons diners. El que passa que llavors o hauria de fer algun curs o muntar un negoci amb els doblers guanyats.

FC: I quines són les vostres intencions ara quant als estudis?
Miquel: Jo en acabar l'ESO vull fer el batxiller.

FC: Al vostres equips hi coneixeu jugadors que hagin seguit estudiant?
Biel: A l'escola on estic hi ha fotos d'en Soldado i en Jurado que han acabat el batxiller. I també crec que també coneixereu en Mata, que és molt bo. Jo crec que se n'anirà si el Madrid no li diu per jugar amb el primer equip. El Madrid ho té obligatori que hagin de seguir els estudis, si són de fora. Si són de Madrid, és responsabilitat de son pare i sa mare. Hi ha un cas, el d'en Lionel, que és de Camerun i jugava amb el tercer equip, que ha passat a jugar amb el Castilla i només anava un dia a l'escola. Els altres dies, matí i horabaixa a l'entrenament. A partir de tercera divisió se n'han d'anar fora de la residència, perquè ja no poden dur l'horari de l'escola.

FC: Això que se diu que jugador de futbol és igual a persona de capet buit, és cert o no?
Biel: No ho crec jo. El que crec és que molts de futbolistes són molt més intel·ligents que els que no ho són. El que passa és que n'hi ha que saben emprar la intel·ligència i n'hi ha que no. N'hi ha que l'empren per presumir i per fer bajanades però n'hi ha d'altres que quan fallen empren la intel·ligència per esmenar els seus errors.

FC: Heu parlat que als centres on estau hi ha jugadors de procedència molt diversa.
Biel: A la meva categoria n'hi ha que vénen de Sevilla, d'Extremadura, d'Albacete, i dos de Mallorca. Però a la categoria cadet A, que és d'un any més, ja n'hi ha de Portugal, de Catalunya, dos de Canàries, de Màlaga,... Cada any és més difícil jugar. Però aquesta directiva que ha entrat nova sembla que prefereixi gent de l'estranger en lloc de gent de la "cantera". Els que fa dos anys que estan allà m'han dit que l'any passat se sentien molt més segurs.
Miquel: En el meu equip n'hi ha dos de Canàries, un de Paraguai i jo, de Mallorca. Després, al cadet A, ni ha més. N'hi ha un d'Anglaterra, un de Sevilla, bé, d'Andalusia n'hi ha molts.
Octavi: El Mallorca té gent de Menorca, de Canàries, de Catalunya, i d'altres bandes. També en dugueren un de Camerun a provar amb nosaltres.

FC: Bé, no tot deu ser jugar a futbol. Què feis els caps de setmana quan teniu lliure?
Biel: Depèn de si ve la família. Si vénen els meus pares me'n vaig amb ells fins el diumenge vespre. Si juga el Madrid al Bernabéu l'anam a veure. I si no vénen, estàs més tranquil crec. Perquè acabes el partit, estàs cansat i no te n'has d'anar a fer voltes per Madrid. Descanses un poc i el diumenge comences a fer els exercicis que tenguis. Perquè aquesta escola té una cosa que no m'agrada massa: posa tots els exàmens d'avaluació en una setmana. N'hi que van a un centre comercial que hi ha una bolera. Jo també hi he anat alguna vegada, però no cada cap de setmana, perquè sinó, el transport és molt car. Autocar, taxi,... arriben a costar molts d'euros!

FC: Però a vosaltres, què vos donen els vostres clubs, a part dels estudis?
Biel: A mi, el Madrid, em dóna els estudis i una petita paga mensual per viure allà. Però jo els don a mon pare per poder viatjar a Madrid. El Madrid paga dos viatges cada any.
Miquel: A mi me donen un sou per jo i un pels meus pares cada mes. Llavors també tenc els estudis, la manutenció i el transport per Barcelona.
Octavi: A nosaltres no ens paguen res fins a juvenil B. Fins i tot els desplaçaments de Palma a Montuïri van pel meu compte.

FC: Anomenau tres jugadors que vos agradin dient les característiques que fan que vos agradin.
Biel: Jo crec que a tots els nins els agraden els jugadors d'atac. Però jo com que som defensa diré tres centrals que m'agraden. En Cannavaro m'agrada molt però ara no està en el seu millor moment. Però és molt ràpid, contundent, ajuda els companys, marca el fora de joc,... És un jugador complet. Llavors en Terry,

del Chelsea, és fort, marca molt d'aprop, i també crec que en Sergio Ramos, d'aquí a uns anys serà molt bo, perquè és el que té més força del Madrid, és un jugador de sang. Té una qualitat física molt bona.
Miquel: N'Henry, de l'Arsenal, és molt ràpid, alt i bastant tècnic. Potser no participi gens però llavors amb una jugada pot decidir el partit. És un jugador que fa una mitjana de 20 gols per temporada. Llavors hi ha en Cristiano Ronaldo, que juga amb el Manchester, és un extrem amb molta tècnica. Per jo, és el millor del món aquest. I llavors hi ha n'Etoo, que ho dóna tot per l'equip, fa un esforç tremend a cada partit.
Octavi: En Cañizares, del València, que dóna molta seguretat a l'equip. En jugades claus ho fa molt bé, com amb els penals, l'u contra u... Té molta experiència. En Leman que juga amb l'Arsenal, molt alt, surt molt bé. I llavors en Chek, del Chelsea, és com en Leman, molt alt, també és molt bo en les sortides i en l'u contra u.

FC: I del futbol com espectacle, quins equips destacaríeu?
Biel: Jo crec que això són maneres d'entendre el futbol perquè els seguidors del Madrid estan avesats al futbol dels anomenats "galàctics" i ara amb en Capello el que vol fer és assegurar resultats sense fer floritures. Ara un equip que ho fa bé és el Chelsea perquè a més de defensar bé té un bon potencial davant. Un altre equip que m'agrada és la Juventus, perquè havia entès en Capello. Els jugadors del Madrid encara no han entès com han de jugar amb les directrius d'en Capello. Enguany qui també ho fan bé són el Manchester i l'Olimpique de Lió.
Miquel: Crec que el Sevilla ara ho fa molt bé. No té grans jugadors com el Barcelona però tots ho donen tot per l'equip i va el primer a Primera. Fa un futbol que a mi m'agrada molt i pot ser el campió de lliga.
Octavi: Jo trob que ara mateix el Barça és el millor equip d'Europa. Ho està demostrant. Llavors també m'agrada el Chelsea

FC: Avançant una mica cap al futur, vos veis jugant a Primera?
Biel: Jo, no. Encara queda molt per millorar. Si ara ets el millor de la teva categoria i l'any que ve tens una lesió, què fas? És forta i te retires del futbol, això mai se sap. Tal vegada ara ets xerec i als 18 anys explotes. Llavors tens més avantatges que el que ara és bo. L'altre dia, un psicòleg del Madrid ens deia que un jugador ha d'explotar als 17 anys. Si ho fa als 14 costa arribar amb el mateix ritme als equips superiors.

Miquel: Jo crec que has de tenir molta de sort. Has de treballar dia a dia, s'ha de fixar en tu, ho has de fer bé. Si jugues al B i se lesiona al primer equip el que juga al teu mateix lloc, això et pot dur envant. Però jo personalment ho veig molt difícil jugar al B, perquè hi ha jugadors de molt de nivell a tots els equips.

FC: Un jugador de futbol neix jugador o pot arribar a ser important a força de constància i treball?
Octavi: Un cas com en Ronaldihno ja hi neix, però sense l'esforç i la constància tampoc seria el que és. Encara que neixi futbolista s'ha de treballar.
Biel: Jo crec que un jugador ja neix amb un poc de tècnica base i l'aspecte físic s'ha de guanyar. Jo tenc un oncle que va ser futbolista i em diu que el més important són els controls. Si un jugador fa bé el primer control ja ho té quasi tot guanyat perquè llavors sabrà on donar la pilota i seguir la jugada. La part física es pot millorar. El que és més difícil és millorar la part tècnica.

FC: Com te va això del castellà per Madrid?
Biel: Les primeres setmanes se'n reien un poc de mi. Els educadors, quan jo xerr, m'imiten. Ara ja no se nota tant. L'altre dia xerrava amb ma mare i em sortien castellanades ja.

En Miquel fent turisme per Barcelona

FC: I tu, Miquel, per Barcelona?
Miquel: Jo bé. Tant en català com en castellà. Feim les classes en català.

FC: I tu, Octavi, a l'institut de Sineu no deus tenir massa problemes?
Octavi: No, a Sineu, no. Però a l'equip la majoria són castellans, també. L'entrenador sempre ens xerra en castellà.

FC: Teniu companys de fora d'Espanya?
Biel: N'hi ha un de Camerún, un de Portugal i un d'Anglaterra. Ja dominen el castellà però el darrer que ha arribat és el de Portugal i és el que encara té més problemes.

FC: Els vostres entrenadors són molt exigents, quin comportament tenen amb vosaltres?
Miquel: El que jo tenc crida molt, però en el descans, individualment a cada un li explica les coses, emprant una pissarra, quin moviment vol que facis, la feina que vol que facis...Diu que si perdem i feim un bon joc està content i que si

guanyam de molts i feim un mal joc no està content. L'important és demostrar que hi ha una bona sensació d'equip, que hi ha un bon nivell.

Biel: A mi sempre m'ha ajudat molt. En principi li vaig demanar un favor que era que quan m'equivocàs em rectificàs, perquè així podria millorar. En el partit ens sol cridar molt. Alguns li demanaren que no ens cridàs tant perquè ens posava nerviosos. Però llavors ens va dir que quants n'hi havia que quan ens equivocàssim volíem que ens rectificàs i tots vàrem alçar la mà.

FC: Considerau el futbol un esport violent?

Biel: En principi no, però sempre n'hi ha que tenen males intencions. En principi van a jugar no a pegar. Però a vegades, se senten impotents i reaccionen amb violència i ja te van a ferir.

FC: Vosaltres seríeu capaços de fer mal a un contrari perquè no jugàs?

Miquel, Biel i Octavi: (Com una sola veu): No, no.

FC: I aquesta violència entre aficionats que són capaços de pegar-se per defensar un equip o un altre, què vos sembla això?

Biel: Això de ser tan fanàtics d'un equip no em pareix massa bé. Això de barcelonistes o madridistes que passen més gust que perdi l'equip contrari que no que guanyi el seu.

FC: Algun entrenador vos ha dit que heu d'aturar qualcú?

Biel: No, però tu mateix has de veure com has d'entrar perquè sàpiga que hi ha qualcú i que et tengui un respecte.

FC: I a Maria com ho veis? Per què és tan difícil que hi hagi un equip d'infantils, de juvenils?

Miquel: És difícil. El poble és petit.

Biel: Perquè no hi ha jugadors. A la nostra edat només n'hi ha cinc o sis de nins.

I acabam aquesta entretinguda xerrada amb aquests tres jugadors, als quals desitjam alta volada i que els puguem veure jugar a primera divisió. Com a mínim ens han demostrat una maduresa personal que ja voldríem veure a moltes estrelles d'aquest món tan mediàtic com és el futbol professional

Joan Gelabert i Magí Ferriol

BULLIT DE NOTÍCIES

CENS D'IMMIGRANTS A MARIA

Segons dades de l'Oficina d'Estrangeria, al nostre poble hi ha censats 289 estrangers, de 14 nacionalitats diferents, essent les més nombroses, la marroquina i l'equatoriana. Aquestes són les dades de població:

Marroc (140) Equador (123), Alemanya (7), Uruguai (5), Argèlia (3), Regne Unit (2), Bolívia (2), Itàlia (1), França (1), Perú (1), Brasil (1), Bèlgica (1), Àustria (1) i Dinamarca (1). (Font, *Diari de Mallorca* de dia 17 de gener)

Veient aquestes dades oficials (ja que segurament les reals segurament mostrarien un percentatge molt superior) no queda més remei que preguntar-se on són les polítiques d'integració d'aquests nous mariandos. Maria ha estat i és un poble acollidor, però quan els percentatges de població nouvinguda i en tan poc temps és tan alt, es necessiten polítiques d'apropament a aquesta gent, per tal que la seva integració es faci de manera coherent i s'evitin situacions de desprotecció de drets, alhora que es faci evident la necessitat d'adquirir uns deures cívics de bon veïnatge.

El pany forçat de la porta de l'oficina de Correus de Maria

ROBATORI A L'OFICINA DE CORREUS

La realitat diu que a Maria s'hi ha instal·lat una certa psicosi d'inseguretat que ve donada per l'onada de robatoris que darrerament han proliferat a establiments comercials i a cases particulars. La premsa diària també se n'ha fet ressò i el darrer episodi ha estat el robatori a l'oficina de Correus al carrer de ses Corbates.Sembla que forçaren la porta principal de l'oficina i que se'n dugueren alguna quantitat de doblers en metàl·lic. Ara que sembla que tenim més policia local que mai, resulta que la gent viu més intranquil·la que mai.

INCENDI AL CARRER CONSTITUCIÓ

El passat diumenge dia 28 de gener, devers migdia, el nostre poble fou centre d'actuació dels Bombers de Mallorca. Un incendi que no se sap com es produí, originà unes flamarades prou importants a l'interior d'una planta baixa deshabitada, a la darrera casa del carrer Constitució, cantonada carrer de la Mare de Déu. La força de les flamarades i l'altura que agafaren afectà els fils d'electricitat i de telèfon de la façana de la casa que prengueren ràpidament i començaren a petarrellajar de manera renouera. Els veïnats, avisaren els bombers i s'evità que el pis superior, habitat es veiés afectat. El servei de telefonia i electricitat tardà més temps a arreglar-se.

UNA MARIERA, PROTAGONISTA DE L'OBERTURA DE L'HOSPITAL D'INCA

L'Hospital Comarcal d'Inca ja està obert. La notícia arribà a la premsa mallorquina l'endemà dia 31 de gener i amb la notícia sortí una fotografia dels primers pacients que foren atesos a la zona de consultes externes. Va ser una veïnada del nostre poble, Joana Maria Pastor Bergas, la primera usuària del nou hospital, un hospital que atendrà els pobles que estan vinculats a la zona bàsica de salut de Sineu: Llubí, Sineu, Maria i Lloret. Per ara les especialitats

BULLIT DE NOTÍCIES

La primera paciente del Hospital Comarcal fue atendida por el doctor Fernández. FOTO: G.B.

que figuren a les consultes són les d'endocrinologia, neumologia, medicina interna i neurologia.

MIG POBLE A LES FOSQUES

Segueixen i ja duren massa, els problemes amb l'enllumenat a Maria. Dia sí, dia també, la meitat del poble es queda a les fosques i el tema no s'arregla. La gent comença a estar molesta i no acaba d'entendre perquè no es pot arreglar d'una vegada. Si el problema té a veure amb una mala instal·lació del sistema d'enllumenat nou o que hi ha problemes estructurals històrics que s'harien de subsanar, tant és, però el que no es pot fer és seguir així. S'hi ha de posar solució d'una vegada, perquè la gent ja comença a estar-ne farta.

A CAS METGE MONJO, A MARIA, ES DONAREN ELS PREMIS *PRIMERA PLANA*

El passat divendres dia 19 de gener, al Restaurant Cas Metge Monjo, a Maria, es varen concedir els Premis

Diari de Balears

DISSABTE, 20 DE GENER DEL 2007. Any LXVII. Núm. 23.322. Preu: 1 €. Passeig de Mallorca, 5a. Palma. Tel. 971.78.83.00. Fax: 971455740. E-mail: redaccio@diaridebalears.cat. / www.diaridebalears.cat

Premis Primera Plana de DdB

Diari de Balears entregà ahir els premis Primera Plana als Castellers de Mallorca, als Al·lots de Llevant i a l'Observatori Astronòmic de Mallorca, en el restaurant Cas Metge Monjo de Maria de la Salut. Es reconegué així la tasca en pro dels valors illencs a partir de la pròpia gent i cultura. A la imatge, hi apareixen els guardonats amb la presidenta del Consell, Maria Antònia Munar; el president-editor del Grup Serra, Pere A. Serra, i el director de *DdB*, Miquel Serra. Foto: JOAN TORRES. ■ 45144

Primera Plana, guardó que anualment concedeix el *Diari de Balears*, a persones o entitats que hagin destacat en el panorama illenc, sigui en el camp cultural, esportiu, científic, etc.

En aquesta ocasió els premiats varen ser els Castellers de Mallorca, els Al·lots de Llevant, i l'Observatori Astronòmic de Costitx. Al costat dels guardonats hi eren el president del Grup Serra i editor del *Diari de Balears*, Pere A. Serra, el seu director, Miquel Serra, la presidenta del Consell de Mallorca, Maria Antònia Munar i el Batle de Maria, Antoni Mulet.

Enhorabona als premiats i gràcies per haver elegit el nostre poble per fer efectiu aquests guardons.

DOS MARIERS PROTAGONISTES D'UN CONGRÉS D'UROLOGIA

Dos mariers, Antoni Gelabert Mas, especialista en urologia i Martí Monjo Ballester, dissenyador, són els protagonistes de la propera convenció de la *Asociación Española de Urología*, que ha organitzat unes jornades del *Grupo de Urología Oncológica*, jornades que s'han de celebrar a Mallorca els propers 20 i 21 d'abril. Mentre que un és l'organitzador de les jornades, l'altre és qui ha dissenyat el cartell promocional. Aquí teniu una reproducció del cartell.

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Antoni Gelabert va morir el passat dia 5 de gener a l'edat de 83. Vivia al carrer Carme, número 2.

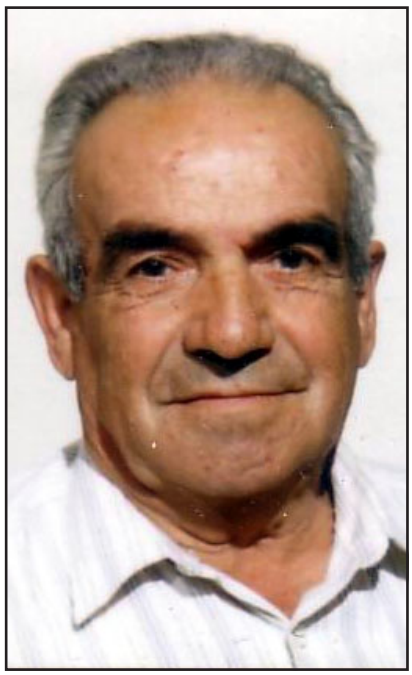

Catalina Mestre Pastor morí el passat dia 17 de gener, a l'edat de 90 anys. Vivia al carrer Pujolet, número 6.

Esteve Mas Mas, va morir el passat dia 18 de gener a l'edat de 63 anys. Viva al carrer Sa Tanca, número 13.

Que descansin en pau

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT		971525002
	(Fax)	971525194
	Policia Local	971100112
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA		971525463
	(cita prèvia)	902079079
APOTECARIA		71525020
OFICINA DE CORREUS		71858061
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		71525083
ESCOLA DE BAIX		71525252
LOCAL TERCERA EDAT		71525564
POLIESPORTIU MUNICIPAL		71525457
PARRÒQUIA		71525033
GESA: AVARIES		02534902
SOREA,	Servei d"aigua	71644004
	Avaries	71644006
EMERGÈNCIES		112
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR	Informació	71847000
	Urgències	71847060
	Cita Prèvia	71847100
AMBULATORI D'INCA		71502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		71175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		71502850
AMBULÀNCIES		71200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		71505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		71505150
MANCOMUNITAT DES PLA		71830441

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Polígon de Sineu 971520203

HORARIS:

AJUNTAMENT:
de 9 a 14 hores.
APOTECARIA:
Matí: 9 a 13 hores.
Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.
UNITAT SANITÀRIA:
de 9 a 15 hores.
BIBLIOTECA:
Dilluns, dimarts, dijous i divendres: de 17 a 20 h.
Dissabtes: de 9 a 12 hores.
LÍNIA INCA-MANACOR:
Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.
Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores
LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:
(De dilluns a divendres)
Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores
Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

El temps

MES DE DESEMBRE

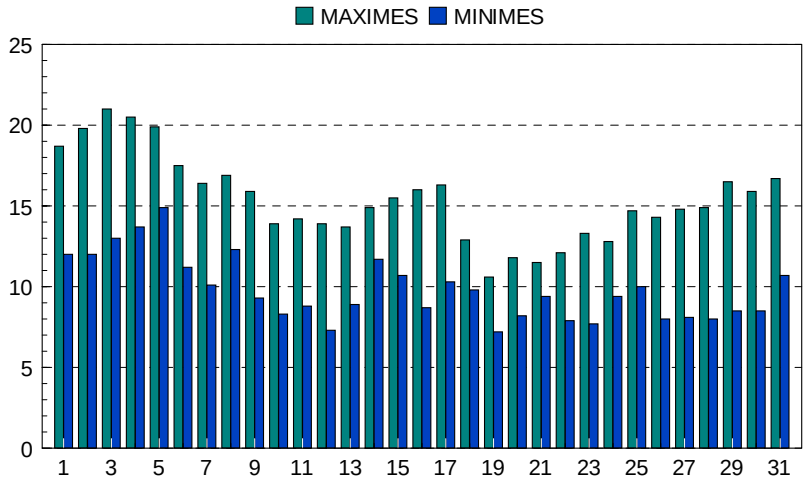

PLUVIOMETRIA

Dia 3 ..... 23 l.
Dia 6 ..... 15 l.
Dia 10 ..... 2 l.
Dia 13 ..... 6 l.
Dia 14 ..... 1 l.
Dia 15 ..... 13 l.
Dies 18, 19 i 20 .. 85 l.
Dia 21 ..... 14 l.
Dies 22, 23 i 24 .. 48 l.

TOTAL: 207 LITRES

Temperatura Màxima
21º C (Dia 3)
Temperatura Mínima
7,2º C (Dia 19)
Temperatura Mitjana
12,6º C
Mitjana Màximes
15,4º C
Mitjana Mínimes
9,8º C

LA POESIA DE L'AMO EN MAGÍ NADAL

Oh! Sant Antoni Abad,
dia desset de gener.
Déu vulgui que l'any que ve
no vengueu tan amarat,
perquè tenim molt poc sembrat
i no sé com ho haurem de fer.
Aquí men es moliner
i està tot retgirat.

No només amb una palla
se sol fer un paller
heu quedat bé i rebé
ja ho direu si heu mester
qualque pic, una senalla

"la Caixa"
OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

BUS-TREN, DE DILLUNS A DIVENDRES

Maria	Sineu	Inca	Palma	Palma	Inca	Sineu	Maria
06:25	06:41	06:55	07:29	06:21	06:56	07:09	07:35
07:35	07:52	08:06	08:40	07:20	07:55	08:08	08:40
08:40	08:57	09:11	09:45	08:25	09:00	09:13	09:40
09:40	09:57	10:11	10:45	09:25	10:00	10:13	
	10:57	11:11	11:45	10:25	11:00	11:13	
	11:57	12:11	12:45	11:25	12:00	12:13	
	12:57	13:11	13:45	12:25	13:00	13:13	13:40
13:40	13:57	14:11	14:45	13:25	14:00	14:13	14:40
14:40	14:57	15:11	15:45	14:25	15:00	15:13	15:40
15:40	15:57	16:11	16:45	15:25	16:00	16:13	16:40
16:40	16:57	17:11	17:45	16:25	17:00	17:13	
	17:57	18:11	18:45	17:25	18:00	18:13	
	18:57	19:11	19:45	18:25	19:00	19:13	19:40
19:40	19:57	20:11	20:45	19:25	20:00	20:13	20:40
20:40	20:57	21:11	21:45	20:25	21:00	21:13	21:30
	22:01	22:15	22:49	22:00	22:35	22:48	

BUS-TREN, DISSABTES, DIUMENGES I FESTIUS

Maria	Sineu	Inca	Palma	Palma	Inca	Sineu	Maria
	07:03	07:17	07:56	06:45	07:25	07:38	08:20
08:00	08:18	08:32	09:11	08:00	08:40	08:53	
09:15	09:33	09:47	10:26	09:15	09:55	10:08	10:20
	10:48	11:02	11:41	10:30	11:10	11:23	
	12:03	12:17	12:56	11:45	12:25	12:38	
	13:18	13:32	14:11	13:00	13:40	13:53	
	14:33	14:47	15:26	14:15	14:55	15:08	
15:30	15:48	16:02	16:41	15:30	16:10	16:23	16:35
	17:03	17:17	17:56	16:45	17:25	17:38	
18:00	18:18	18:32	19:11	18:00	18:40	18:53	19:05
	19:33	19:47	20:26	19:15	19:55	20:08	
	20:48	21:02	21:41	20:30	21:10	21:23	
	22:03	22:17	22:56	22:00	22:40	22:53	

LÍNIA IB-14 CAN PICAFORT-MARIA-PALMA:

Can Pic	Sta Marg	Maria	Palma	Plama	Maria	Sta Marg	Can Pic
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
10:45	11:00	11:10	12:15	13:15	14:20	14:30	
	14:50	15:00	16:05	16:30	17:35	17:45	17:55
18:00	18:20	18:30	19:35	19:45	20:50	21:00	21:15
Dissabtes, diumenges i festius:							
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
14:30	14:50	15:00	16:05	19:45	20:50	21:00	21:15

LA RESPOSTA DELS QUINTOS I QUINTES 87

Els Quintos hem decidit escriure aquesta rèplica a l'article que sortí al "bullit de notícies" d'aquesta revista el més passat on se'ns va acusar d'haver fet coses sense sentit i, a més a més, de destrossa de béns públics.

Doncs bé, primer de tot volem dir que fer la quintada sí que té sentit, però ja no és ni polític ni militar sinó que, en l'actualitat, a més de fer un servei al poble (amb el Reis, per exemple), també serveix perquè un grup d'amics que vam anar a escola i vam créixer junts, ens puguem retrobar durant uns dies i passar-nos-ho bé, igual que abans. Ja que avui en dia, ja sigui degut a la feina o als estudis, és difícil reunir-nos tots. Vos demanam que intenteu fer una petita reflexió; qui no ha fet de quinto (ell, o els seus fills, o els seus néts) o ha anat alguna vegada a un dinar o un sopar amb la seva quintada; no és gratificant retrobar-se amb tots?

Aclarit aquest punt, pasam a la qüestió de les innocentades.

Nosaltres no vam ser els que espanyarem la il·luminació nadalenca de la rotonda! Ens sorprèn que a hores d'ara, encara hi hagi gent que no ho hagi sentit o que no ho vulgui acceptar. Qui va rompre els llumets va ser la quintada de Santa Margalida (suposam que amb la intenció de fer una innocentada al nostre poble). Dir-vos que el matí de dia 28, el batlle ja sabia que no havíem estat els Quintos, ja abans que nosaltres li ho explicàssim. No sabem si li ho va comunicar algún veí del poble o la Policia Local (que ens acompanyà tot el vespre), des d'aquí donam les gràcies a qui fos.

Seguint amb el tema de les innocentades, dir que totes tenien sentit. Sentit de denúncia d'algunes coses del nostre poble que pensam que es podrien millorar i que explicarem a continuació.

La matinada del 27 al 28, el que vam fer va ser un punt verd davant de la porta de La Casa de la Vila. Vam dur-hi uns quants contenidors i molta palla. O ens direu que no fa falta el punt verd? Amb la quantitat de campanyes de conscienciació que es fan avui en dia perquè reciclem, i els marinados hem d'anar a "perseguir" els contenidors de paper, vidre,… pels carrers del poble si volem ajudar al reciclatge.

A més d'això, aquest dia també vam fer un galliner a la balconada de l'Ajuntament, amb unes quantes gallines, i un tancat amb tres ovelles (que no una com posava a la revista) al cadafal. El sentit d'aquests dos fets era que la brigada de neteja tingués més treball a primeres hores retornant els animals als seus amos i, conseqüentment, la gent de Maria tingués temps de veure el nostre punt verd.

També tirarem palla a l'home de la rotonda, amb la intenció de fer-lo més realista (tal i com sortí publicat al *Diario de Mallorca* en un article escrit per un mariando). O ara ens direu que no vos heu queixat del seu aspecte poc realista?

No hi posàrem gra perquè, com vos podeu imaginar, és mal de trobar. I si ja es queixen perquè agafem palla… que ens diran si agafam gra!

Respecte a la matinada del 28 al 29, el que vam fer, entre altres coses, va ser posar un cotxe espanyat damunt del cadafal per denunciar la quantitat de coses inútils, molestoses i d'impacte visual desagradós que hi ha dipositades en alguns carrers del nostre poble. Per exemple, heu pasat pel bocí de carrer que va des del Carrer Pere Mascaró fins a l'Escola de les Nines? Doncs, haureu pogut comprovar que passar-hi algun dia és pràcticament una "missió imposible". Estam d'acord amb que s'ha de posar a qualque lloc, però, és necessari que sigui enmig del carrer? Nosaltres pensam que no.

Fent referència a la palla espargida per tot el poble i als coets que potser no vos deixaren dormir gaire, es pot dir que ja és pràcticament una tradició de les quintades.

Com també és tradició la quintada en si, i algunes ajudes que feim a l'Ajuntament i al poble. No sabeu del que vos estam parlant? A continuació en nomenarem unes quantes:

- Fogueró i focs artificials per la nit de cap d'any.
- Reis Mags d'Orient.
  Què trobàreu de l'arribada d'enguany, amb nadales el temps d'espera i batucada davant dels Reis? I la repartida de joguines, bé, no? (Volem remarcar que l'assumpte del Patge Reial no va ser responsabilitat nostra)
- Bingo.
- Foguerons de Sant Antoni.

Evidentment, no podem negar que tot això ho hem fet i ho feim per divertir-nos i amb un poc de "burreria".

Però, si no ens ho passam bé ara que som joves, quan ho podrem fer?

QUINTOS/ES 87

PRESENTACIÓ DE LA CANDIDATURA DEL PSM-INDEPENDENTS DE MARIA A LES PROPERES ELECCIONS MUNICIPALS

El passat divendres 12 de gener al Restaurant Ca's Padrí Toni es va fer la presentació del cap de llista a les properes eleccions municipals per la candidatura del PSM-Independents de Maria.

Varen ser prop d'un centenars els assistents que volgueren donar suport a en Joan Miquel Bergas Font que es presentava per primera vegada davant els mariers. Aquest jove advocat de 34 anys, funcionari del Govern Balear, i actualment treballant en els serveis jurídics de l'STEI va ser l'elegit per la formació municipalista per encapçalar la llista del PSM-Independents a les properes eleccions municipals, que se celebraran el proper mes de maig. Actualment ocupa plaça de regidor a l'ajuntament en substitució de Catalina Inès Perelló, la qual va fer la presentació del candidat a tots els assistents al sopar.

En Joan Miquel digué unes paraules d'agraïment a tota la gent present i manifestà la seva il·lusió per la confiança que li havien mostrat i les ganes de treballar per un millor futur per al poble de Maria; finalment fou el secretari del PSM, assistent a l'acte, qui marcà les línies d'actuació del partit de cara a les properes eleccions autonòmiques que coincidiran amb les municipals.

ERA NOTÍCIA A FENT CARRERANY FA VINT ANYS

En el número de Fent Carrerany del mes de febrer del 1987, ens fèiem ressó del malestar pel mal repartiment de les subvencions.

També informàvem de la preparació d'una candidatura Independent per a pes properes municipals.

Pere Crespí ens parlava de l'agua de les cisternes i els nitrits.

Acabàrem de publicar la Llei de Normalització Lingüística.

Durant l'any 1986, hui hagué 34 defuncions i just 18 naixements.

Durant el mes de gener moriren Rafel Castelló Mas i Bàrbara Mercader Bergas.

Va néixer Francisca Maria Bergas Barceló.

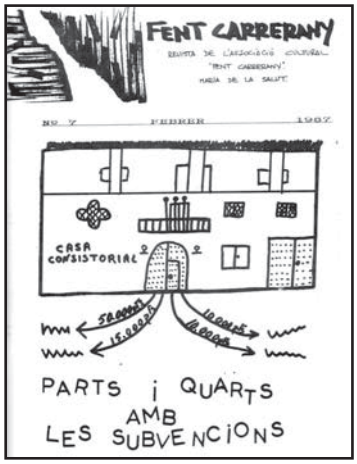

I ara faran vints anys de casats, Esteva Ferriol Carbonell i Francisca Soler Matas, Pere Mas Carbonell i Margalida Sabater Font i Joan Font Ferriol i Mariana Peñalver Botia.

Durant el mes de gener plogueren 135 litres.

QUI DIES PASSA...

3 de gener: Els betlems com a metàfora. Hi ha, a àmbits tan diversos com la literatura, la pintura, el cinema, etc., algunes patinades que han passat a la categoria d'espifiades antològiques. Ara no ve al cas parlar d'ases que es perden a les pàgines d'*El Quixot*, o d'alguns soldats romans barallant-se amb el rellotge al canell, en alguna pel·lícula hollywoodiana. Fins i tot els genis més contundents tengueren alguna ficada de pota que ha quedat minimitzada per la qualitat de la seva obra. Des de fa uns anys l'Associació Cultural Fent Carrerany organitza un concurs o mostra de betlems per Nadal per tal de fomentar aquesta manifestació de la nostra cultura popular. Fins no fa gaire jo també en feia i guard gelosament les figures que nodrien el betlem familiar. Per això m'agrada, no ho negaré, anar a veure els diferents betlems que participen al concurs i comprovar com disposen les figures i troben solucions originals i artístiques per tal de configurar un paisatge oriental que se suposa que ha d'imitar el marc on tengué lloc el naixement. I entre les figures humanes, d'animals o d'espais i objectes diversos, s'hi han anat incorporant coses noves, materials nous que progressivament han anat substituint o complementant les tradicionals figuretes de fang que presidien els betlems de fa temps. Des de sempre, però, record una figura vegetal que formava part d'aquest paisatge: la figuera de moro. I no fa molt que vaig saber que aquesta espècie vegetal era un anacronisme històric enmig d'una reproducció que crèiem fidelíssima. Així vaig saber que la figuera de moro no entrà a Europa fins ben bé el segle XVI, com qui diu fa quatre dies, procedent de les Amèriques, i anà a parar, en primer lloc (com a distintiu de riquesa i poder) als sumptuosos jardins dels nous rics europeus. I, per analogia, no vaig poder-me estar de contemplar, des de la privilegiada talaia del carrer de Ses Venes, els múltiples anacronismes que la visió del poble m'oferia, a l'estil dels betlems nadalencs.

5 de gener: La mort propera. Queden les inicials i les dates del naixement i de la mort marcades al ciment fresc de la tomba, tot just acabada de tancar. El retrat lacònic d'una vida simbolitzada per unes sigles i unes xifres. No. No em resign a veure-ho així, tot i que en molts de casos, potser sigui aquest l'únic record que en queda .

Més d'una vegada, també en aquesta mateixa revista, he escrit sobre la mort d'algú a qui creia que devia algun record en forma de lloança o elogi fúnebre. Però encara no havia experimentat una mort tan propera, tan dolorosament propera. Avui, a punt de tocar mitjanit, ha mort mon pare. Un traspàs dur que, tot i que esperat, m'ha colpit profundament. Són curioses les relacions que tenim amb els nostres pares. Passam d'aquella mena de simbiosi que ens els fa una part indestriable de nosaltres, sempre al costat, protectors i presents, a una espècie d'autoafirmació que exigeix un distanciament, una separació física, per tornar-los a trobar anys després a través dels fills, dels seus néts.

Quan un encara té els pares vius i els fills que van pujant, es troba en una mena d'interregne protegit —per alt i per baix— que actua com un coixí protector. I quan aquest marc es trenca, aquesta seguretat desapareix. I de sobte un es queda sense paraules pròpies. Què dir? Com dir-ho? Són milers les pàgines —algunes d'elles bellíssimes— en vers i en prosa que han parlat d'aquests casos. I potser seria el més coherent i fàcil. Posar en lletra pròpia la paraula d'altri. Però els records són meus, són els "meus" records i és d'ells, d'algun d'ells, que vull parlar, que necessit parlar. I el mateix vespre i l'endemà, i un quants dies després, vénen i se'n van i omplen buits que ja havia oblidat. I d'entre totes les imatges (perquè són bàsicament imatges allò que revisc), una m'apareix diàfana, neta. Potser no sigui del tot certa, real; potser el temps l'hagi mitificada; però la veig, i a ell (el meu pare) i a mi, com a protagonistes. Jo devia ser molt petit. Érem a Roqueta. Era dia de festa, de matances a ca'ls meus padrins. Unes matances multitudinàries. Jo era el més petit d'una catefa de cosins i cosines que pul·lulàvem per allà fent la lulea pròpia de l'ocasió. I vaig caure. I la meva cella esquerra anà a parar sobre una pedra cantelluda situada estratègicament. I vaig començar a sagnar abundosament i a plorar desesperadament. La sang no s'estroncava i mon pare m'agafà d'una revolada i posant la meva cella sobre la seva camisa arrencà a córrer cap al poble, cap a ca'l metge "Pelo". Record —ho record perfectament— la força dels seus braços protectors i la seguretat que m'envaïa. Record una camisa amb una gran taca vermellosa i una gran tranquil·litat. Crec que mai no he tornat a sentir aquesta seguretat, aquesta protecció que els seus braços, el seu pit, m'oferí en aquella ocasió. La identificació era total. Una petita cicatriu a la cella esquerra és el que em queda d'aquell episodi.

No puc dir que mon pare fos una persona que omplís de besades els seus fills. No. Era d'aquesta generació, d'aquesta mena d'homes que difícilment exterioritzava les seves emocions. I amb nosaltres, amb tots els germans, difícilment marcava lligams emocionals evidents. Es mostrà més tou amb les nétes. Això sí. Elles sí que aconseguiren més d'un cop treure'n la part més sensible.

Ens queda, ens quedarà, molt més que unes lletres marcades a la seva tomba. De naturalesa senzilla, i gens exigent, fou generós, extraordinàriament generós, feiner i discret i sé que morí amb l'orgull de veure com la seva nissaga se'n sortia amb dignitat i amb les mateixes

premisses que ell havia posat en pràctica, a la seva manera i amb els seus límits, en vida.

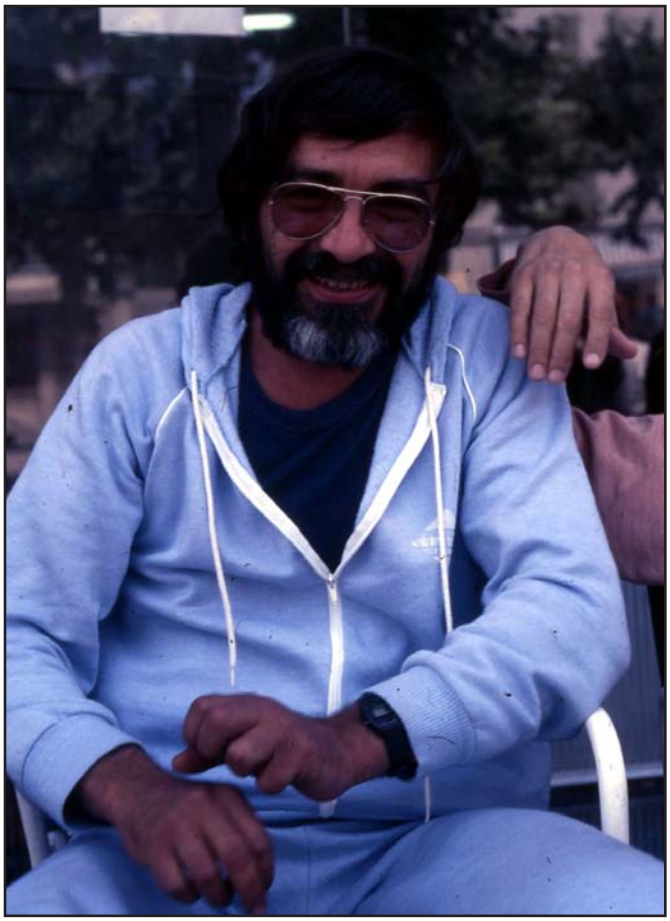

Antoni Mas, en una fotografia feta davant Cas Xigaler, l'any 86, poc temps desprès d'esser alliberat.

17 de gener: La lluita generosa. Un bon amic em fa arribar un llibre. És un llibre editat molt lluny d'aquí, a Montevideo, a l'Uruguai. El llibre és una recopilació d'històries de protagonistes diversos que tenen en comú, el fet d'haver lluitat contra la dictadura militar uruguaiana dels anys 60 i 70. El *MLN-T* (El *Movimiento de Liberación Nacional-Tupamaros*) aglutinà aquesta gent. Molts dels seus militants acabaren a la presó. Una gent que tengué un gran ressò mediàtic (envoltats d'una certa aurèola romàntica), en els moviments revolucionaris europeus dels anys 70 i 80, sobretot a partir del segrest i mort de Dan Mitrione, un assessor enviat pels Estats Units per fer més eficient el sistema de tortures del règim uruguaià i acabar amb la dissidència del moviment revolucionari que qüestionava constantment amb les seves accions agosarades la pervivència del règim autoritari d'aquell país sud-americà.

I un d'aquest protagonistes és El Gallego, Antoni Mas Mas, fills de mariers exiliats al país americà cercant un futur millor. I ell no refusà ni la història ni el compromís. I el llibre en parla. D'ell i d'altres que com ell cregueren que calia sortir al carrer i canviar les coses. Una lectura que combina emocions molt diverses: ràbia, admiració, respecte. I un silenci massa injust per a una generositat tan immensa.

26 de gener: Maria, com a negoci immobiliari. Havia deixat el cotxe a Palma, davant del centre de treball. A la sortida, abans de tornar cap al poble, em trob amb un paper enganxat al parabrises. L'anava a tirar, quan un nom, escrit a la part de dalt, m'ha quedat fixat a la retina. Una promoció immobiliària a Maria! Ostres, aquesta sí que no me l'esperava! O jo vaig errat de comptes (cosa ben probable), o a Maria fa temps que s'hi ha instal·lat un autisme, una miopia generalitzada que fa que segons que no es vegi, no es qüestioni, no se'n parli, s'ignori, etc. També m'agradaria poder dir: Ja s'ho faran! Però no puc.

28 de gener: I els ametlers tornen florir. Com cada any. I des de la finestra sarravalera, en un dels pocs solars que encara queden sense edificar al carrer, veig un ametler obstinat que sobresurt entremig dels esbarzers que ja ho dominen tot. Uns botons blancs, incipients, que insinuen unes flors a punt d'obrir-se, poblen les tanyades d'aquest arbre urbà. Malgrat tot.

Joan Gelabert Mas

FUTBOL SALA ESCOLAR – INICIACIÓ – ES PLA I MIGJORN

.PENYA BARCELONISTA DE MARIA
En aquests moments es duen jugats set partits, un de perdut i sis de guanyats. Els resultats dels partits disputats fins ara són els següents:

JORNADA 1 02-12-06
P.B. Maria – Espanya A **(6 – 0)**

JORNADA 2 09-12-06
Espanya B - P.B. Maria (Ajornat)

JORNADA 3 16-12-06
P.B. Maria – **Petra B** **(1 – 3)**

JORNADA 4 23-12-06
Porreres - **P.B. Maria** **(2 – 3)**

JORNADA 5 30-12-06
P.B. Maria – Algaida **(3 – 2)**

JORNADA 6 13-01-07
Felanitx - **P.B. Maria** **(2 – 3)**

JORNADA 7 20-01-07
P.B. Maria – Petra A **(2 – 1)**

JORNADA 8 27-01-07
Llucmajor - **P.B. Maria** **(0 – 5)**

JORNADA 9 3-02-07
Descansa : **P.B. Maria**

Pròxims partits:
JORNADA 10 10-02-07
P.B. Maria – C. Llucmajor

JORNADA 11 17-02-07
Montuïri - P.B. Maria

FUTBOL SALA – BENJAMINS- 2006 – 07
PENYA BARCELONISTA DE MARIA
L'equip Benjamí de la Penya Barcelonista de Maria va jugar una primera fase i va quedar classificat per jugar la fase final del futbol sala escolar d'aquesta categoria.

Aquests són els partits jugats i els resultats de la fase final:
1 JORNADA 17-01-07
Alaró F.S – **P.B Maria** **(2 – 3)**

2 JORNADA 24-01-07
P.B. Maria – Col·legi Montision B **(4 - 3)**

3 JORNADA 31-01-07
La Salle del Pont d'Inca – P.B. Maria

Pòxims partits:

4 JORNADA 07-02-07
P.B. Maria – Col·legi Sant Antoni Abad

5 JORNADA 14-02-07
P.B. Maria – A.E. Manacor B

6 JORNADA 21-02-07
Col·legi La Puríssima – P.B. Maria

7 JORNADA 07-03-07
P.B. Maria – Felanitx F.S. A

DIA 30 DE GENER, DIA ESCOLAR DE LA NO-VIOLÈNCIA I LA PAU

Des de fa molts d'anys, el dia 30 de gener, es celebra el dia escolar de la no-violència i la Pau. Un anys més alumnes i mestres de la nostra escola feren un recordatori d'aquesta jornada, fent un mural, en el qual, amb les fotografies de tots elks alumnes s'hi escrigué la paraula PAU, i a més, tots signaren sobre el mural en senyal de compromís personal en favor de la pau.

El senzill acte acabà amb una cançó.

IMATGES DE SANT ANTONI

Els veïnats de totes les edats intenten celebrar Sant Antoni com ho han fet sempre. Fent foguerons la víspera, torrades amb ximbomba. Aquí teniu el fogueró del carrer de Son Negre

L'escola enguany feu el fogueró el vespre. És una experiència diferent a les dels altres anys i, encara que no hi participin tots els al·lots, no es pot qualificar de negativa.

I el que realment no acaba de quallar és el dia de Sant Antoni, amb les beneïdes. Hi ha poca participació, la gent que hi ha està intranquil·la, molts ja no hi van per no haver de patir les molèsties de les diversions dels altres,...